

Мета проекту: підвищувати рівень педагогічної культури батьків з питань патріотичного виховання шляхом залучення до проектної діяльності.

Завдання проекту:

- формувати систему знань у батьків про роль сім'ї в патріотичному вихованні дітей;
- формувати активну моральну позицію батьків і дітей;
- спонукати батьків до виховання в дітей гордості та вдячності до своєї держави, свого народу;
- розвивати творчий потенціал батьків і дітей через організацію спільної діяльності ;
- підвищити педагогічну культуру батьків, встановити з ними довірливі і партнерські відносини.

Учасники проекту: педагоги, батьки, діти.

Очікувані результати: розуміння батьками необхідності формування основ патріотичних знань у дітей, завдяки яким виховуємо духовно багату, оптимістично та патріотично налаштовану особистість.

Тривалість проекту: 1 місяць

ПІДГОТОВЧО - ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ЕТАП:

Мета:

- обґрунтувати доцільність створення проекту та його пізнавальне значення для батьків і дітей;
- через анкетування, опитування, спілкування, виявити рівень обізнаності батьків щодо патріотичного виховання дошкільників;
- провести організаційну роботу щодо реалізації проекту.

РОБОТА З БАТЬКАМИ

1. Анкетування батьків з метою виявлення громадянської позиції батьків в реалізації завдань по формуванню у дітей почуття патріотизму.
2. Пошук і аналіз спеціальної літератури, інтернет – джерел для використання в роботі з батьками з зазначеної проблеми.
3. Підібрати для батьків та скласти каталог адрес корисних сайтів в допомогу для отримання знань з патріотичного виховання дошкільників.

РОБОТА З ДІТЬМИ

1. Анкетування дітей (у формі бесіди) .

ПРАКТИЧНИЙ ЕТАП

Мета: розвиток у батьків педагогічної компетентності по вивченню шляхів розвитку у дітей патріотичних почуттів.

РОБОТА З БАТЬКАМИ

1. Практичне заняття з батьками «Роль сім'ї в патріотичному вихованні дошкільників»
2. Батьківські збори на тему: «патріотичне виховання дітей старшого дошкільного віку»
3. Доповідь для батьків «Патріотичне виховання особистості в умовах сучасного дшкілля»
4. Консультація «Роль родини в вихованні патріотичних почуттів у дошкільників.
5. Виготовлення папки – пересувки для батьків «Я люблю Україну»
6. Фотовиставка «Один день нашої родини» (якомога значуща подія)
7. Збори – диспут: «Щаслива сім'я- щаслива дитина»

РОБОТА З ДІТЬМИ

1. Екскурсія до краєзнавчого музею. Ознайомлення з історією рідного міста
2. Читання художніх творів:
 - Вірш Г.Володька «Україна – наша країна»
 - Вірш Н.Поклада «Прапор»
 - Вірш М.Познанської «Про нашу Україну»
 - Вірш Б.Даниловича «Ми- дітвора українська»

СПІЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ

1. Виставка малюнків «Україна очами дітей і батьків»
2. Свято «Богатирська застава»
3. Проведення спільної акції батьків і дітей «Чарівна краса вишиванки»

АНАЛІТИКО - ПІДСУМКОВИЙ ЕТАП

Мета: спонукати батьків до обміну досвідом з питань патріотичного виховання дітей дошкільного віку; визначити результативність проекту.

РОБОТА З БАТЬКАМИ

1. Круглий стіл по обміну досвідом батьків щодо патріотичного виховання дошкільників.

РОБОТА З ДІТЬМИ

1. Оформлення журналу «Любіть Україну, як сонце любіть»
2. Міні – вікторина «Моя Україна»

Список використаної літератури:

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні. – К.: Редакція журналу «Дошкільне виховання», 1999.
2. Виршиков А.М. Патріотичне виховання: методологічний аспект / Вовгоград, 2001 р.
3. Інтернет - ресурси
4. Жуковская Р.И. «Родной край». – М. «Просвящение», 1985.
5. Корнієнко С. «Сім'я і дитячий садок – одна родина»//Тернопіль: навчальна книга
6. Програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у світі». – К.: видавництво «МЦФЕР - Україна»,– 2014.
7. Сухарева Л.С. «Піклуємось разом»//Харків: видавництво «Основа»,-2008.

ДОДАТКИ

Батьківські збори «Патріотичне виховання дітей старшого віку»

Дитинство – час незабутніх переживань, яскравих вражень, які довго зберігаються в пам'яті людини і стають органічною частиною її духовного світу, що пов'язує з рідною домівкою, місцями, де вона народилася і зросла.

Дошкільний вік є сприятливим періодом для розвитку патріотичних почуттів. Патріотичне почуття це переживання, з яких у майбутньому виросте громадянська позиція особистості, її людська та національна гідність. У дитинстві вони виявляються в любові до рідної оселі, міста, в якому народилися, рідної землі, шанобливому ставленні до культури своєї родини, мови. Дошкільник тільки починає осягати ці складні почуття і його не можна квапити. Патріотичні почуття дошкільників формуються в процесі спілкування з оточуючим середовищем, людьми, виконання з ними спільної діяльності. Вони спрямовані на розкриття і формування спільно людських моральних якостей особистості любов, гідність, вірність, відданість батькам, залучення до джерел національної культури, збереження природи рідного краю. Виховання емоційно- діяльнісного ставлення та почуття причетності до оточуючих.

Саме тому робота з патріотичного виховання охоплює цілий комплекс завдань, серед яких патріотичними є :

- Виховання в дитини любові і почуття причетності до своєї сім'ї, до дитячого садка, вулиці, міста;
- Формування бережливого ставлення до природи рідного краю;
- Формування толерантності, почуття поваги до інших людей;
- Формування поваги до моральних цінностей, традицій, звичаїв, культури рідного народу;
- Ознайомлення дітей із символами держави.

Патріотизм кожної дитини починається з рідної домівки, домашнього вогнища. Неньчина колискова пісня та її ніжне слово, мовлене рідною мовою, батькова мудра настанова та наука, бабусині казочки та дідусеві легенди, родинні традиції та звичаї - з усього цього виростає патріотизм. Бо все це глибоко западає в душу і ніколи не забувається.» З родини йде життя людини», « Без сім'ї немає щастя на землі» саме так говорить народна творчість про родину.

Пригадайте, шановні батьки, прислів'я про родину.

Саме в родині закладаються засади патріотично – моральної та національної свідомості: в ході щоденного життя, в його радостях і смутках зароджується взаємоповага між людьми, любов, симпатія. При цьому важливо, щоб дитина

навчилася не тільки брати, але й віддавати любов, турбуватися про рідних з дитинства, бути уважною до близьких людей.

Ми навчаємо дитину з перших років життя любити батьків, допомагати їм. Однак для того, щоб ці почуття стали початком любові до Батьківщини, важливо ознайомлювати дітей із роллю батьків, як громадян, працівників, що вносять свій вклад в майбутнє нашої країни. Це можуть бути спільні з дітьми прогулянки містом, де батьки звернуть увагу дітей на чистоту або забрудненість міста, бесіди з дітьми про необхідність берегти природу рідного краю, задля збереження здоров'я та життя свого, в першу чергу, та рідних. Це може бути спільна праця біля подвір'я: висадка дерев, квітів, – прибираємо, прикрашаємо – робимо разом наше місто чистим, гарним; Розповіді батьків про свою роботу, яку користь вони приносять суспільству дають можливість дітям усвідомити значення кожного в розвитку рідної держави, краю.

Виховний вплив батьків на дітей постійний. Вони впливають навіть тоді, коли нічого не роблять спеціально – просто своїми вчинками, прикладом, висловлюваннями тощо. Наслідуючи батьків, як найближчих і найбільш авторитетних людей, дитина засвоює норми поведінки, ставлення до природи, до людей, що оточують, до рідного міста.

(Розгляд ситуацій)

Велике значення в патріотичному вихованні дошкільнят мають традиції та звичаї сім'ї. Потрібно, щоб діти пам'ятали в дошкільному віці, звичайно, з допомогою дорослих, про дні народження батька та матері, сестер та братів, бабусь та дідусів, своїх товаришів, не забували про подарунки для них. Добре, коли діти дарять те, що зроблено своїми руками. А навчити їх цьому приємному заняттю наша з вами справа.

(Декупаж на тарілочки «Подарунок бабусі»).

А головне свято день народження самої дитини. Як не складно про це говорити, але дитячі свята, дорослі частіше створюють для себе. У дорослих свої інтереси, бесіди і дітям на такому святі не цікаво і сумно: ніхто не пам'ятає про винуватця свята. Його залишають за спільним столом, він стає свідком дорослих розмов, нерідко долучається до них. Щоб звернути увагу на себе, дитина робить не завжди продумані вчинки. Дорослі роблять вигляд, що це весело, чекають від нього нових «подвигів». Дитина звикає бути центром уваги, що виховує в ньому нескромність та розв'язаність і аж ніяк не морально – етичні почуття.

Як воно проходить у вашій сім'ї поділіться будь ласка досвідом? (сімейний досвід сім'ї _____.)

Висновок: Враховуйте ,будь ласка , вік вашої дитини і великі виховні можливості сім'ї.

Частиною патріотичного виховання є виховання любові до природи рідного краю. А почуття до природи розвиваються в ході природоохоронної діяльності. Бувайте якомога частіше з дитиною на природі в лісі, біля моря, на лимані, біля каналу, в парках та скверах рідного міста. Звертайте увагу дітей на неповторну красу навколишньої природи і хоча б одне деревце , або кущик щорічно саджайте разом з дитиною, доглядайте і спостерігайте за ростом та розвитком рослини, отримуйте задоволення самі і вчіть дитину насолоджуватись спільними здобутками. Знайомте дітей з назвами дерев, квітів , трав;розповідайте відомі вам легенди про рослини рідного міста.

Розгадування кросворду (Квітка)

По справжньому полюбивши природу, діти не будуть байдужі до рідного містечка , до Батьківщини.

Рідне місто... Нам необхідно показати дошкільникам , що рідне місто славетне своєю історією, традиціями, пам'ятниками, кращими людьми. Діти повинні зрозуміти, що їхнє місто – частина Батьківщини. Добре, якщо діти будуть знати,які визначні пам'ятники, музеї в місті, відомі люди,які прославляють не тільки місто , а й країну. Батькам необхідно знайомити дітей з історією рідного міста , архітектурою , походженням назв вулиць , парків.

Заморочки з бочки.

Що б ви розповіли своїм дітям про Історію виникнення нашого міста?

Від чого походить назва нашого міста?

Чи знаєте ви легенди, оповідки, пов'язані з рідним містом?

Які історичні місця нашого міста вам відомі?

Які історичні місця нашого міста ви відвідували з дітьми?

Чи зацікавлюються ваші діти пам'ятниками під час прогулянок містом?

Чи можете ви доступно для дитини розповісти про той чи інший пам'ятник,історичну подію?

Чи є у вашій родині традиція відвідувати пам'ятні місця, покладати квіти?

Чи приймаєте ви участь разом з дітьми у впорядкуванні скверів, парків, вулиць, квітників біля свого будинку?

Чи знаєте ви походження назв вулиць?

Пам'ятка , для батьків

- Родина — це природний осередок найглибших людських почуттів, де дитина засвоює основи моралі серцем і душею, коли розвиваються почуття доброти, чуйності, любові до рідного краю. У родинному середовищі по особливому сприймаються звичаї та традиції, рідна природа, спогади старших.
- Плекаючи у дітей почуття любові до Батьківщини, виховуючи майбутніх громадян держави, дорослі мають їм прищепити глибоку повагу і турботливе ставлення до своєї малої батьківщини — рідного міста. Важливо, щоб малята усвідомили, що вони не просто споживачі багатств рідної землі, а її творці, захисники. І якщо ви насправді хочете виховати у вашої дитини любов до рідного міста, батьківської хати, якщо ви хочете закласти готовність зберігати і примножувати багатства рідного краю, якщо ви хочете, щоб запах квітучих каштанів і бузку в дорослому житті повертав ваших дітей до рідних порогів не забудьте:
- Йдучи вулицею рідного міста, розповісти про визначні пам'ятки, які знаходяться на цій вулиці.
- Познайти дітей із назвою вулиці, на якій ви знаходитесь. Чому вона так називається?
- Відвідати разом всією родиною краєзнавчий музей. Після відвідин обговоріть з дітьми те, що ви там побачили.
- Побувати в пра бабусь та пра дідусів і розпитати, що вони знають про історію рідного міста. Які цікаві легенди, приказки, забавлянки вони знають? Запишіть, а потім завчіть їх з дітьми.
- Здійснити цільову прогулянку разом з дітьми по визначних місцях рідного міста, а ввечері запропонуйте намалювати свої враження від прогулянки.
- В День Перемоги всією родиною відвідати парк Пам'яті. Вшануйте ветеранів Великої Вітчизняної війни, покладіть квіти до пам'ятника.
- Завжди звертайте увагу на чистоту і порядок у рідному місті. Поговоріть з дітьми, як зробити так, щоб місто завжди було охайним і привабливим.
- Разом з дітьми посадіть біля свого будинку квітники, дерева. Доглядайте за ними разом з дітьми.
- Частіше розповідайте дітям про видатних людей, які проживали чи проживають і донині в рідному місті.

- Знайомте дітей зі звичаями та традиціями рідного краю.
- А якщо ви хочете посіяти в душі дитини золоті зернятка духовності, любові до рідного краю, слова, співайте, читайте, спілкуйтеся із нею мовою кращих творів українського фольклору та видатних вітчизняних поетів і письменників.
- Запропонуйте дітям намалювати рідне місто в майбутньому.
- Створіть сімейний фотоальбом «Я і місто моє». Разом з дитиною придумайте вірші про рідне місто. Запишіть їх під фотографіями.

Нехай ваші діти зростають гідними синами і донями рідного краю, рідного міста.

Плекаючи у дітей почуття любові до Батьківщини, виховуючи майбутнього громадянина, дорослі мають передусім прищепити дітям глибоку повагу і турботливе ставлення до своєї малої батьківщини — рідного міста, району.

Фоторепортаж до батьківських зборів «Патріотичне виховання дітей старшого віку»

ЩАСЛИВА СІМ'Я, ЯКА ВОНА?

(збори-диспут)

Мета: розкрити роль сім'ї в патріотичному вихованні дитини, стимулювати переконання в неперевершеності у вихованні дітей системи власних родинних цінностей, які базуються на стабільності обов'язкових для виконання правил, спокійному тоні спілкування, уваги і поваги до всіх членів сім'ї.

Учасники: вихователь, батьки.

Підготовчий етап. Визначення дискусійних питань, підбір педагогічних задач, формулювання орієнтовних заповідей для батьків.

План

1. Обговорення дискусійних питань.
2. Обговорення педагогічних ситуацій.

Хід зборів

1. Обговорення дискусійних питань.

1. Чи був правий Л. Толстой, коли стверджував, що всі щасливі сім'ї схожі, а нещасливі — нещасні по-своєму? За якими ознаками визначають, щаслива це сім'я чи ні?
2. Який стиль сімейних стосунків вважаєте ідеальним?
3. Що, на ваш погляд, найголовніше в сімейному житті?
4. Яке місце в сім'ї займають діти?
5. Чи можна за зовнішнім виглядом дитини встановити, з якої вона сім'ї?

6. Чи згуртовують сім'ю труднощі, які вона переборює протягом свого існування? Свою точку зору аргументуйте прикладами із власного життя.

7. Які основи патріотичного виховання закладаються у вашій родині?

2. Обговорення педагогічних ситуацій.

Ось дві розповіді жінок про своїх чоловіків.

Зовні наша сім'я благополучна. Чоловік не п'є, не палить, зарплату всю— додому. Діти вчаться добре. Але немає в сім'ї духовного ладу, спільних інтересів, немає нічого, що би об'єднувало нас.

Чоловік нічим не захоплюється, ніщо його не цікавить, окрім телевізора. З дітьми розмовляти не вміє та й не бажає, читання літератури на теми виховання вважає марним гаянням часу, оскільки переконаний, що "все знає".

Коли він проводить вечір біля телевізора, я перевіряю, чи вивчив англійські слова син-шестикласник, стежу за тим, як дочка-першокласниця виводить криві літери, а сама думаю, що приготувати на завтра на обід, де у кого відірвався гудзик, що треба випрати. І так майже щодня. Кажу "майже", тому що буває: чоловік і на кухню до мене заїде, і до дітей у щоденники загляне, але це дуже рідко. Частіше він замикається в собі, щоб його ніхто ні про що не питав...

Мабуть, я би не відправила вам листа, коли б не діти. Син у нас росте неорганізований, також нічого не любить і не вміє. Йому скоро тринадцять. Раніше любив читати, тепер і книжки закинув. Як і батько, надає перевагу телевізору.

Та коли не під силу більше переносити висиджування або вилежування чоловіка перед телевізором, вибухаю і — черговий скандал. Лаюсь, правда, я, а чоловік скаже кілька слів, сповнених презирства, і відвернеться до стіни.

Усі роки я билася над проблемами виховання дітей сама. Через недовідченість робила багато помилок. А чоловік і пальцем не покивав, щоб допомогти, підтримати, разом щось обміркувати. Він вважає, що всі риси характеру закладені в генах і нічого не виправиш. Ось такий теоретик, що влаштувався перед телевізором.

Не знаю, коли, але син одного разу відчув цю відчуженість батька, а мою немічність, наш розлад. Вітя постійно грубо поводитьься з сестричкою, вона ж у відповідь не мовчить, огризається. Наодинці намагаюся присоромити сина, весь час стараюся помирити дітей. Але він мене не слухає, починає не слухати і дочка. Мені дуже важко. Інколи пробую вмовляти себе: змирися, скільки жінок самі везуть сімейний віз при чоловікові. А як можна змиритися з байдужістю?

1. Чи можна вважати благополучною сім'ю, в якій вихованням дітей займається лише один із батьків?
2. Як це позначається на формуванні особистості дитини?
3. Чи формуються в сім'ї патріотичні почуття?
4. Поділіться досвідом вашого спілкування з дітьми в сім'ї.

Перші роки нашого життя були нелегкими: двоє малих дітей — Світлана й Олексій, а допомогти нікому. Мати Віктора, котра жила з нами, сама потребувала догляду. Я тоді не працювала. "Витягував" сім'ю Віктор. Приходив додому з роботи втомлений, але ніколи не бачили ми його сердитим або незадоволеним. І звідки бралися в нього сили займатися дітьми! Вони навперебій розповідали йому про свої справи, про все радилися з ним.

Світлана й Олексій не тільки знали, що тато хороший виробничник, йому шана, вони на власні очі бачили його працелюбність: чоловік завжди допомагав мені по дому. Усе робиш ми разом. Усе було йому по плечу. Ніби він ніколи і не втомлювався. І все добре, що в нього є, він передавав своїм дітям. Вони бачили,

який він справедливий, турботливий. Його мати прожила з нами двадцять вісім років. Недавно її не стало. І ось за всі ці роки ні я, ні діти не чули, щоб батько заговорив зі своєю матір'ю роздратовано. І не дивно, що діти також не грубили бабуні.

Дочка Світлана працює старшим інженером, добра господиня. Її чоловік — Сергій — допомагає їй в усьому. Любить свою сім'ю, у них двоє дітей. Ми жили всі разом, і зять, мабуть, брав приклад з мого чоловіка. Сергій завжди говорить: "У нас батько — ідеал".

У синові Олексіїві я також бачу риси, які передав йому батько. Любить будь-яку працю з самого дитинства. Спокійний, витриманий, робити вміє по дому все, як тато. Непогано грає в шахи — батько навчив, коли йому було ще вісім років. Захоплюється Олексій і музикою, добре грає на баяні. Ще він — фотоаматор. Це все — від батька. Дружина Олексія, Лариса, також інженер. Живуть вони добре, виховують маленького сина.

Мої діти гордяться своїм батьком, як і раніше, люблять і вважають його першим радником з будь-якого питання. Побільше би таких батьків, з яких діти брали би приклад, особливо сини.

Проаналізуйте описані в цьому листі факти. У чому секрет поваги дружини і дітей до батька?

1. Що таке батьківський авторитет? Які шляхи його утвердження?
2. Критично оцініть, чи користуєтеся ви у своїх дітей авторитетом? Як ви утверджуєте свій авторитет?

Десять заповідей для батьків

1. Не навчайте того, в чому необізнані: для правильного виховання дитини потрібно знати її вікові та індивідуальні особливості.

2. Не сприймайте дитину як свою власність, не ростіть її для себе. І мета — виростити її для життя серед людей.

3. Довіряйте дитині, розтлумачуйте те, що вона робить краще, а що — гірше. Залишайте за нею право на власні помилки: дитина оволодіє вмінням самостійно їх виправляти.

4. Не ставтеся до дитини зневажливо. Вона мусить впевнюватись у своїх силах поступово - тоді з неї виросте відповідальна особистість.

5. Будьте терплячими.

6. Будьте послідовними у своїх вимогах, однак запам'ятайте: твердість лінії у вихованні досягається не покараннями, а стабільністю обов'язкових для виконання правил, спокійним тоном спілкування, неквапливістю й послідовністю.

7. Потурбуйтеся про те, аби дитина накопичувала досвід у спокійному темпі. Дозволяйте їй відпочивати від ваших розпоряджень, зауважень, наказів. Нехай син чи донька потроху самі вчаться розпоряджатися собою.

8. Вилучіть зі своєї практики вислів "роби, якщо я наказав"; замініть цю форму вимоги іншою: "роби тому, що цього не зробити не можна, це принесе користь".

Дитина має звикнути діяти не на догоду батьківському розпорядженню, а тому, що це доцільно, розумно, потрібно.

9. Оцінюючи дитину, кажіть їй не тільки про те, чим ви особисто незадоволені, а й про те, що вас у ній радує. Ніколи не порівнюйте свою дитину із сусідською, з її друзями, однокласниками. Порівнюйте з тим, якою вона була вчора і якою є сьогодні. Це допоможе вам швидше оволодіти азами батьківської мудрості.

10. Ніколи не кажіть, що вам ніколи виховувати свою дитину. Це все одно, що сказати: "Мені ніколи її любити".

Ми виховуємо своїх дітей на прикладі свого життя, системи власних цінностей, виховуємо своєю присутністю й відсутністю, виразом обличчя, звичним тоном спілкування з людьми, обстановкою у квартирі, ставленням до праці та дозвілля.

І ще цікава інформація. Президент США Лінден Джонсон мав репутацію великого умовляльника, оскільки, як ніхто інший, умів переконувати. Він майстерно доводив справу до узгодження позицій окремих парламентських фракцій і тим самим прискорював прийняття законів.

Чому президентові вдавалося так успішно улагоджувати міжособистісні стосунки? Виявляється, саме тому, що він над цим постійно працював.

Ще задовго до того, як стати наступником Кеннеді, Джонсон розробив та старанно виконував десять принципів, які забезпечували успішну взаємодію з людьми.

Ознайомимося з його порадами.

1. Учіться запам'ятовувати імена. Недбалість у цьому питанні може означати недостатній інтерес до інших справ.
2. Намагайтеся не додавати напруженості в середовище людей. Нехай вони відчують себе у вашій присутності так затишно, ніби вбрані у свій улюблений одяг.
3. Намагайтеся поводити себе так, щоб ніщо не могло порушити вашої душевної рівноваги.
4. Не робіть вигляд, що ви знаєте все наперед.
5. Будьте цікавими для людей, щоб їхня дружба з вами щось їм обіцяла.

6. Не допускайте розв'язності у поведінці.
7. Розвивайте в собі доброзичливість до людей, доки не почнете виявляти симпатії до них цілком щиро.
8. Намагайтеся вирішити всі непорозуміння - як давні, так і ті, котрі щойно виникли. Старайтеся не висувати претензій до людей.
9. Ніколи не забувайте привітати людину з успіхом чи висловити співчуття в тяжку хвилину.
10. Передайте людям свою духовну силу, і вони віддячать вам щирою прихильністю.

СВЯТО «БОГАТИРСЬКА ЗАСТАВА».

Вихователь. Ми зібралися сьогодні, щоб вшанувати захисників Вітчизни. Пригадайте, кого в усі віки захищали богатирі, воїни, солдати? Звісно, що матерів, жінок, дружин, дітей, тобто свої сім'ї, щоб жилося їм щасливо та спокійно на рідній землі.

Певна річ, що найскладніші завдання отримують наші богатирі — тата і хлопчики. Їм доведеться пройти через важкі випробовування, а мами та дівчатка будуть за них вболівати, підтримувати та належним чином оцінювати.

Після чергового конкурсу кожна дівчинка та матуся будуть класти один жетон на користь тієї команди, яка, на їхню думку, впоралась із завданням найкраще.

Наприкінці свята підрахуємо кількість жетонів і виявимо, у кого їх найбільше, потім назвемо переможця.

Дівчатка читають вірш "Богатирі".

На лобах бувають гулі,

Під очима — "ліхтарі".

Та все ж, якщо ви хлопці,

То ви — богатирі.

Садно або подряпини —

Дрібниці це неначе?

Та що це там за паводок? —

Сам полководець плаче.

Час йодом рани змазати

І руки збинтувати,

Та є ще, є ще сили.
Щоб ворога здолати!
Такі собі уперті,
Ви знову — в бій, у вир!
Від поєдинків шрами
Лишились до цих пір.

I конкурс "Будуємо заставу"

Кожна команда отримує по 2 ящики з "цеглою" — картонними упаковками з-під соку, пластиковими пляшками.

Завдання — не на швидкість, а на якість. Застава повинна вистояти впродовж цього свята. Також під час гри її будівництва доведеться виявити кмітливість, терпіння, працелюбність, вміння злагоджено працювати.

II конкурс «Історичний»

Є ДІМ, В ЯКОМУ Я ЖИВУ

Є дім, в якому я живу,
Для мене він — найсамий,
Тут уві сні і наяву
Я чую голос мами.
А вечорами тато мій,
Коли птахи змовкають,
Розповідає про зірки,

Що так яскраво сяють.

Буває іноді таке,

Що я сварюся з ними.

Та найчастіше все ж ділюсь

Проблемами своїми.

Із року у рік нам тут жить-поживать

У злагоді, мирі й любові.

Історію краю свого шанувать

Завжди і усі ми готові!

1) У будь-якій справі дуже важливо вміти домовлятися, узгоджувати свої дії. Почнемо з найпростішого. Вивчимо приказки про рідний край, а потім хором дружно і виразно їх промовимо.

2) Вгадати і сформулювати приказку за окремо названими словами.
(Хто швидше складе.)

Приказка повинна бути про захисника Вітчизни, його якості.

3) Визначити назву стародавньої зброї.

Малюнки прикріпити на стенді. Після відгадування хлопчики виконують пісні про шаблю, про гармату тощо. Підбиття підсумків

— Втомилися наші богатирі, час їм перепочити. Вечір. Тиша. Воїн пригадує свій дім, сім'ю, маму.

Тихо лунає пісня про маму у виконанні дівчаток...

III конкурс "Шифрувальники"

Ведучий ставить запитання. Учасники відповідають **ТАК** або **НІ**, батьки обирають належну букву та утворюють вислів, який певним чином зашифрований. Орієнтовні запитання

1. Окоп — це вирита яма? (Так)
2. Компас — це прилад для вимірювання часу? (Ні)
3. Гімнастерка — це сорочка для занять гімнастикою? (Ні)
4. Танки можуть плавати? (Так)
5. Безкозирка — це головний убір без козирка? (Так)
6. У зірки п'ять променів? (Так)
7. Солдатська служба триває 10 місяців? (Ні)
8. Бойові гранати ростуть на деревах? (Ні)
9. Два чоботи - пара? (Так)
10. Танк є меншим за гармату? (Ні)
11. Парашут зроблений із паперу? (Ні)
12. Якір — це зайвий вантаж, який завжди викидають? (Ні)
13. Бінокль — це предмет, який допомагає розгледіти ворога? (Так)
14. Моряк — це те саме, що і матрос? (Так)
15. Лейтенант за званням старший, ніж генерал? (Ні)
16. "Катюша" — це особистий автомобіль дівчини на ім'я Катерина?
(Ні)
17. Відділення — це сім осіб? (Так)
18. На погонах у моряків зображені літаки? (Ні)

19. Компас вказує напрямок? (Так)
20. Магазин - це місце для патронів? (Так)
21. Кок — це повар на кораблі? (Так)
22. У слові казарма три букви А? (Так)

Зашифрованим висловом може бути приказка, вислів відомого полководця або будь-яка крилата фраза про ратну справу.

IV. Конкурс "Хто назве більше прізвищ визначних полководців, починаючи з Київської Русі?"

V. Конкурс "З'їжте, а не лишіть ворогові"

Кожній команді дають по лимону, ніж, кухонну дощечку, тарілку, сіль, цукор.

Лимон необхідно розділити на рівні частини за кількістю учасників. Кожний повинен з'їсти часточку, але не скривившись, всю без остачі з сіллю або з цукром, щоб ворог не помітив, що були з'їдені секретні матеріали.

VI. Конкурс «Базіка — знахідка для шпигуна»

Беруть участь по одному учаснику від команди. Умова: **ТАК** або **НІ** не говорити, кольори не називати.

- Кішки живуть у воді?
- Яким є небо взимку?
- Чи мокра вода?
- Чи люблять дорослі гратися?
- Ти — хлопчик?
- Які яблука ти любиєш?
- У тебе прозорий одяг?

- Чи сніг чорний?
- Якою є трава влітку?
- Який холодильник?
- Які у тебе очі?
- Чи літають крокодили?
- Риби живуть на суходолі?
- Цей стіл дерев'яний?
- Ти любиш спати?
- Ти сидиш за столом поряд із дівчинкою?
- Які квіти тобі подобаються?
- Стеля біла?
- Чи повзають змії?
- "Чи вважаєш ти себе справжнім лицарем?"

VII конкурс "Влучний постріл"

ХВАЛА АРТИЛЕРИСТАМ

Хвала артилеристам

Та їх помічникам!

"Ура!" захисникам Вітчизни

Лунає тут і там.

Вшануємо потомків

Прадавніх пушкарів

І генералів славних,

Й гарматних майстрів.

У кожного учасника — дві пластикові майонезні банки. Потрібно влучити ними в обруч і в кошик для білизни.

VIII конкурс «Мінне поле»

Татусі із зав'язаними очима повинні пройти «мінним полем» (*майонезні банки*).

— Сапер не бачить мін, вони сховані, а у нас навпаки: міни-видно, а очі зав'язані.

Хлопчики у цьому конкурсі повинні виконати точний поворот і повернутися на місце також із зав'язаними очима.

IX конкурс «Воєнізована естафета»

1. Намотування онучі. (*Татусі демонструють і пояснюють, як це зробити. Хлопчики виконують.*)

2. Біг в армійських чоботях завеликого для хлопчиків розміру.

3. Із положення лежачи на маті збити кеглю кеглею.

4. Віджимання від підлоги (*татусі демонструють свою силу та міць*).

5. Взутти армійські черевики та зашнурувати їх на швидкість (*у парах*).

6. Армрестлінг (*боротьба на руках*).

X конкурс "Господарчий" (для татусів і хлопчиків)

Завдання" зварити кашу із сокири або приготувати салат із капусти. Обладнання: естафетна паличка, фартух, косинка; для миття рук — пляшка з водою, відро, рушник; для салату з капусти — ніж, капуста, морква, цибуля, кухонна дощечка.

Розподілити в командах, хто що робить.

Виходити по двоє гравців від команди — батько і син (*або чоловік і хлопчик*) і працювати впродовж 1 хвилини.

XI конкурс «Артистичний»

Інсценування "Богатирі", сценка з билин тощо.

XII конкурс «Танцювальний»

Перед цим конкурсом необхідно розбрати і скласти фортеці. Запросити дівчинку до танцю (*по два хлопчики від команди*).

- Полька.
- Ламбада.
- Вальс тощо.

Татусі запрошують до танцю мам.

Заключне слово вихователя — подяка всім учасникам.

Акція «Подаруй малюку вишиванку»

Мета: - виховувати інтерес та цікавість до національних традицій, до краси і гармонії навколишнього світу; повагу до старшого покоління, шанобливе ставлення, виховувати любов до людей праці; почуття національної гордості;

- сприяти розвитку естетичного смаку та творчого мислення;
- розвивати творчий потенціал батьків і дітей через організацію спільної діяльності ;
- 1. Зустріч з батьками. Обговорення тем, способу залучення дітей.
- 2. Консультація для батьків на тему «Види вишивки. Вишиванки різних регіонів України. Розгляд сорочок – вишиванок, різновиди оздоблення»
- 3. Майстер клас – «Моя вишиванка – душа України, моя вишиванка – святий оберіг

Хід заходу

Під пісню «Вишиванка» діти заносять вишиванки і сідають біля своїх батьків.

Вихователь: Із знання свого родоводу, історії рідного краю починається людина. Мамина пісня, батькова хата, дідусева казка, бабусина вишиванка, добре слово сусіда, незамулена криниця, з якої пив воду мандрівник – все це родовідна пам'ять, наша історія, наші символи.

Ми сьогодні раді вітати всіх, хто любить нашу неньку Україну, хто гордий тим, що народився українцем, всіх, кому дорогі прадідівські традиції.

І розпочнемо наш захід стародавнім переказом.

Якось Бог вирішив наділити дітей світу талантами. Французи одержали елегантність і красу, угорці – любов до господарювання, німці – дисципліну й порядок, поляки – здатність до торгівлі, італійські діти – хист до музики... Обдарувавши всіх, Бог раптом побачив у куточку дівчину. Вона була одягнена у вишиту сорочку, руса коса переплетена синьою стрічкою, а на голові багрянів вінок із червоної калини. І запитав її Бог:

– Хто ти? І чому така сумна?

– Я – Україна, а плачу, бо стогне моя земля... Сини мої на чужині, на чужій роботі, а в своїй хаті немає ні правди, ні волі.

– Чого ж ти не підійшла раніше? Я всі таланти роздав. Не знаю, чим можу зарадити твоєму горю?

Дівчина хотіла йти, але Бог зупинив її.

– Зачекай. Є в мене неоцінений дар, який прославить твій народ на цілий світ. Відсьогодні все горітиме у твоїх руках. Візьмеш ти шаблю – і буде нескорений твій народ. Візьмеш плуг – і заколоситься на ваших полях жито - пшениця. У хаті твоїй буде панувати краса й затишок, а пісня твоя звучатиме у віках. Усе це стане можливим, дякуючи вірі твого народу у власні сили й бажанню працювати заради власного добробуту.

Прийняла з вдячністю дівчина божий дар і відтоді славиться Україна своїми майстрами, а серед них ті, котрі присвятили себе мистецтву народної вишивки.

Тому тема нашого заходу «Чарівна краса вишиванки».

Вишивка – це один із найдавніших та найпоширеніших видів народної творчості. Прагнення прикрасити свій одяг, свій дім завжди було властиве людині. За допомогою вишивки звичайний шматок домотканого полотна перетворювався у витвір мистецтва.

Перегляд мультимедійної презентації «Українська вишивка»

Споконвіку українські жінки та чоловіки шанували одяг, а особливо вишиту сорочку. Бо вірили, що вона захищає людину від усього злого. Вважалося, що сорочка, яка прилягає до тіла, є провідником магічної сили, яка є у людини. А водночас – це і оберіг.

І я пропоную сьогодні такий оберіг виготовити своїй дитині. Але yine самі будете це робити, в цьому вам допоможуть ваші діти. Поки ви будете прикрашати сорочку елементами української вишиванки, діти спробують виготовити китиці, якими і доповнять ваш спільний витвір.

Під музику українських мелодій працюють батьки і діти.

Презентація вишиванок.

Викладання із жовто – блакитних кольорів слова «Україна»

Фоторепортаж до акції «Чарівна краса вишиванки»

Добірка мультимедійних презентацій для ознайомлення дітей з символами України

Символи України. Базові знання <https://www.youtube.com/watch?v=C-wKA8nJeoc>

Державні і народні символи України <https://www.youtube.com/watch?v=Z1sy5iTidUo>

Гімн України <https://www.youtube.com/watch?v=IS2dhMlpm8>

Гімн України <https://www.youtube.com/watch?v=ZVWkb0acVCg>

Слався Україно!!<https://www.youtube.com/watch?v=C0AamSh4o0Y>

На світі є одна країна <https://www.youtube.com/watch?v=Lgxjo9IV-5c>

Пісня про Україну<https://www.youtube.com/watch?v=576v3EMLZF4>

Це моя Україна <https://www.youtube.com/watch?v=QQcDtMGBwOw>

Діти України за Єдину Україну!!! <https://www.youtube.com/watch?v=7Ls41nkRms8>

Це моя Україна <https://www.youtube.com/watch?v=c91AsyvC2Cg>

Україна - це я https://www.youtube.com/watch?v=Cd_28-lsoOI

Запорозькі козаки<https://www.youtube.com/watch?v=3iS1ND58eZk>

Анкета для батьків «Специфіка формування патріотизму у дітей»

Мета: виявити громадянську позицію батьків в реалізації завдань по формуванню у дітей почуття патріотизму.

1. Що таке патріотизм?

2. Роль сім'ї в патріотичному вихованні дітей

3. Вважаєте ви себе патріотом?

4. Що ви розумієте під формуванням патріотизму у дітей?

5. Чи потрібно організувати спеціальну роботу по патріотичному вихованню дітей?

6. Які труднощі у Вас виникають під час розмови на теми патріотичної спрямованості?

Анкетування дітей (у формі бесіди)

1. Чи знаєш ти, в якій країні ми живемо?
2. Яке місто є столицею нашої Батьківщини?
3. В якому місті ми живемо?
4. Чи знаєш ти кольори нашого прапора?
5. Як звуть нашого президента?
6. Ти любиш наше місто?
7. Що ти будеш робити для того, щоб твоє місто, твій двір, твоя домівка були чистими і красивими?
8. Що означає вислів «служити в армії»?
9. Яким повинен бути солдат?
10. Чому до пам'ятника кладуть живі квіти?
11. Які пісні, вірші ти знаєш про Україну?